

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľky: **Mgr. R.**, bytom T., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/110/2009-17 zo dňa 1.10.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/110/2009-17 zo dňa 1.10.2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 30.12.2008, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, zo dňa 8.12.2008, nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie žiadajúc rozhodnutia odporkyne zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Poukázala na svoje zdravotné problémy súvisiace s podstúpenou onkologickou liečbou, je vyčerpaná, máva bolesti kostí, nízky krvný tlak, osteoporózu a v súvislosti s tým, trpí depresiami a má psychické problémy. Tvrdila, že keby si bola požiadala o invalidný dôchodok hneď po skončení práceneschopnosti, bola by jej zrejme stanovená 70%-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Nesúhlasila s posúdením svojho zdravotného stavu, pretože posudkový lekár neprihliadol na prílohu č. IV zákona, kap. XIII, pol. 2 psím. e/, podľa ktorej po stabilizácii zdravotného stavu môže byť miera stanovená až na 50%. Krajskému súdu vytýkala, že neprihliadol ani na depresívne ochorenie, ktoré trvá dlhšie ako 1 rok a rovnako ani na stredne ťažkú osteoporózu a na skutočnosť, že stále užíva cytostatiká.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľky a za jej osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 zákona je poisteneц invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverenú posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že po podaní žiadosti o invalidný dôchodok zo dňa 19.11.2008 bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený dňa 8.12.2008, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú choroby ženských pohlavných orgánov (kap. XIII, pol. 2, písm. e/ prílohy č. 4 zákona), ktoré odôvodňujú 30% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z posudku ďalej vyplýva, že onkologické ochorenie je v remisii, navrhovateľka mala diagnostikovanú sekundárnu osteoporózu s hranične zvýšeným T-skóre, avšak bez dokumentovaných patologických zlomenín a bez výraznejšieho vplyvu na statiku a dynamiku pohybového aparátu s tým, že od septembra 2008 je nastavená na liečbu. Depresívny syndróm, ktorým navrhovateľka trpí, posudkový lekár nepovažoval za posudkovo významný. Stanovenú mieru (30%) na dolnej hranici odôvodnil tým, že pri rozhodujúcom ochorení, ktorým je karcinóm prsníka s pridruženou sekundárnou

osteoporózou pri navodenej menopauze, prihliadal na trvajúcu remisiu, krátkosť liečby osteoporózy a aj na vzdelanie navrhovateľky.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný dňa 25.5.2009 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia, so sídlom v Banskej Bystrici, ktorý na základe stanovenia zhodnej diagnózy dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľky. Rozhodujúce ochorenie (nádorové ochorenie), ktorým navrhovateľka trpela, patrí k typom s dobrou prognózou, čomu zodpovedal aj nasledujúci priebeh s potvrdenou dlhodobou remisiou, bez prejavov ochorenia, bez výraznejších sekundárnych zmien po absolvovanej liečbe. K zistenej postmenopauzálnnej osteoporóze, ktorá zrejme súvisí s odstránením vnútorných ženských orgánov, no aj s vekom, uviedol, že je ovplyvniteľná dlhodobou liečbou a preto tento stav nespĺňa kritériá dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu. K psychickým problémom uviedol, že navrhovateľka je v starostlivosti psychiatra od 6.11.2008 a preto tento stav nemožno hodnotiť ako dlhodobo nepriaznivý a liečbou neovplyvniteľný. Konštatoval, že vychádzajúc zo základných údajov priebehu ochorenia s trvalou remisiou, potvrdenou klinicky, laboratórne aj zobrazovacími technikami, pri ukončení liečby pred viac ako 3 rokmi, zodpovedá zdravotnému stavu navrhovateľky stanovená percentuálna miera na dolnej hranici rozpätia.

Odvolačí súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jej pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedla nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Z výsledkov denzitometrie zo 6.7.2009 predložených na pojednávaní krajskému súdu nevyplýva zhoršenie osteoporózy navrhovateľky (T-score bolo vyhodnotené v roku 2008 na -2.8 a v roku 2009 na -2.9 – chrbtica, v roku 2008 -2.9 a v roku 2009 -2.5 – bedrový kĺb), pričom posudkoví lekári vychádzali z výsledkov denzitometrie z roku 2008 a konšatovali, že navrhovateľka má diagnostikovanú sekundárnu osteoporózu s hranične zvýšeným T-skóre, avšak bez dokumentovaných patologických zlomenín a bez výraznejšieho vplyvu na statiku a dynamiku pohybového aparátu. Preto sa odvolací súd stotožnil s postupom krajského súdu, ktorý nepovažoval za potrebné nariadiť doplnenie posudku s prihliadnutím na tieto predložené lekárske správy. Podľa odvolacieho súdu ani ambulantnú správu z reumatológie zo dňa 8.12.2009 (s diagnózou – postmenopauzálna osteoporóza), predloženú súdu spolu s odvolaním, nemožno hodnotiť ako takú, ktorá by bola v rozpore so závermi posudkových lekárov, resp. by nasvedčovala inému ako zistenému skutkovému stavu. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd nepovažoval za dôvodné, ale vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhoveli. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. júla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová